

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਬਾਰਾਂ

ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ: ਧਨੁਧਾਰੀ ਤੋਂ 144,000 ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਕ

Jeff Pippenger

2024-03-02

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਧਨੁਧਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 21:20.

ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਇੱਕ ਧਨੁਧਾਰੀ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਯੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਦੇ ਅਤੇ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਨੁਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਬੁਲਾਓ; ਹੇ ਧਨੁਸ਼ ਤਾਣਣ ਵਾਲਿਓ ਸਭੇ, ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਡੇਰੇ ਲਗਾਓ; ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨ ਬਚੇ; ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦਿਓ; ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 50:28, 29.

ਤੀਰੰਦਾਜ਼ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਦਲਾ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਤਰੱਕੀਸ਼ੀਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੇ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਬਦਲਾ ਦਿਓ ਜਿਹਾ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਕੇ ਦੁੱਗਣਾ ਦਿਓ; ਜਿਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਦੁੱਗਣਾ ਭਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਤਨਾ ਅਤੇ ਸੋਗ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:4-7।

ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈਰਖਾ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰੋਰਕ-ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਗਈ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਧੰਧਾ। ਪਹਿਲੀ ਉਲੇਖਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੋਕ-ਠੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ "ਰੋਕ-ਠੋਕ" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣ ਬਣ ਗਈ। ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੰਗਲੀ ਸੁਭਾਉ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੁਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮੀ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਯੋਧਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ "ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੇਖਾ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ

ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਤਦ ਛਿੜਕਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਹਾਏ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਈ।

“ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 21, 1891.

ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਹੱਬਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ “ਬੋਲੇਗਾ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦੀ ਆਇਤ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ, ਦੂਤ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ (ਬੋਲਿਆ), ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੂਤ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ (ਬੋਲਿਆ) ਕਿ “ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।” ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ (Jones ਅਤੇ Waggoner) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ “ਆਵਾਜ਼ਾਂ” ਤੁਰੰਤ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਖਾਏ ਜਾਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ 1888 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਤ ਦਾ ਉਤਰਨਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਆਈ “ਆਵਾਜ਼” ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਣੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ “ਬੋਲਿਆ।” ਹੱਬਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲ ਮੁਲਕੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਅਵਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਕੂਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “line upon line” ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਧੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਸੇ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮੁੜ ਮੁੜ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਗੰਥੀ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਉਤਕੰਠਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਸੀ, ਉਹ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਬੱਕੁਕ 2:1-4 ਦੀ ਸੀ: ‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਠਪਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੇਲੋਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ: ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੇਰ ਕਰੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਵੇਖੋ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ: ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜੀਵੇਗਾ।”

“1842 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਹਿਦਾਇਤ ਕਿ ‘ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ,’ ਚਾਰਲਜ਼ ਫਿਚ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਬੱਕੁਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇਰੀ—ਇੱਕ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਧਰਮ-ਲੇਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿੱਸਿਆ: ‘ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਲੋਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਠਹਿਰੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ.... ਧਰਮੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਸਥਾ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।”

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਸਰੋਤ ਵੀ ਸੀ: “ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ.... ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫਲ ਵੀ.... ਮੈਂ ਬੇਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੇਲਾਂਗਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਹੁਣ ਉਹ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਲਵੇਗਾ।” “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:21-25, 27, 28। ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 391-393.

ਮਿਲਰਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਥਾ ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਯਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ “ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ,” ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਹ ਲੜੀ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਜੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੌਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਟੱਲ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੈਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਾਏ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹਾਏ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰੋਕ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ "line upon line" ਵਿਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਈਨਾਂ ਜੋ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਧੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਅਸੰਗਠਿਤ ਹਮਲੇ ਸਨ, ਜੋ ਅਬੂਬਕਰ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਹ ਅਵਧੀ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਠਿਤ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ "ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ" ਦੀ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਪਦ ਚਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਵਿੱਚ, "ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ" (ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ) ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਦ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਦ ਦੱਸ ਵਿੱਚ। ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਵਿੱਚ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ "ਘੜੀ, ਦਿਨ, ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਸਾਲ" (ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ) ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ। "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ," ਉਹ ਹਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਯਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੂੰ "ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣੀ" ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਯਾ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਰੋਮ ਨੂੰ "ਮਾਰਨਾ" ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਯਾ ਭਾਲਿਆਂ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਯੁੱਧਕਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਯਾ ਵਿੱਚ ਬਾਰੂਦ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਆਯਤ 10. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁੱਛਾਂ ਬਿਛੁਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਡੰਗ ਸਨ; ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। 11. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੋਨ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ।"

"ਇਸ ਤੱਕ ਕੀਥ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਫੂਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀਆਂ।"

"ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੀੜਾ ਦੇਣ.—1. ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੀੜਾ ਦੇਣੀ ਸੀ?—ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਨਾ ਸੀ (ਆਯਤ 15 ਵੇਖੋ); 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ,' ਜਾਂ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ,—ਉਸ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਗ।

"2. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੀੜਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਦੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ? 11ਵੀਂ ਆਯਤ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

"(1) 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ।' ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੱਕ, ਮੁਹੰਮਦੀ ਲੋਕ ਕਈ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਪਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ

ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੇਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਟੋਮਨ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਸਾਮਰਾਜ, ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਮੁੱਖ ਮੁਹੰਮਦੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਫੈਲ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰਾਜਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ।

“(2) ਰਾਜੇ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ। ‘ਜੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ।’ ਦੂਤ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ, ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ‘ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ,’ ਜਾਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੇਵਕ ਜੋ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਉਹ ਧਰਮ ਮੁਹੰਮਦਨਿਜ਼ਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੇਵਕ ਹੈ। ‘ਸੁਲਤਾਨ, ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸੇਨਿਯੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਵੋਚ ਖਲੀਫ਼ਾ ਵੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਹਾਂਯਾਜਕ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਤਮਿਕ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਸਰਵੋਚ ਲੌਕਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।’—World As It Is, p.361.

“(3) ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ‘ਅਬੱਦੋਨ,’ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ; ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ, ‘ਅਪੋਲਿਓਨ,’ ਉਹ ਜੋ ਸਮੂਲ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਭਿੰਨ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਨਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ। ਜੇ ਐਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਓਟੋਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਸਦਾ ਹੀ ਐਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

“ਪਰ ਓਥਮਾਨ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ?—ਗਿਬਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, Decline and Fall, ਆਦਿ ਵਿੱਚ, ‘ਓਥਮਾਨ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ।”

“ਕੁਝ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਵਧੀ ਓਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਪੀੜਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਹਨਾਂ ਪੀੜਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਸੀ।

“ਜੇ ਗਣਨਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਜੇ. ਲਿਚ ਦੁਆਰਾ 1838 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ‘ਕ੍ਰਾਈਸਟਸ ਸੈਕੰਡ ਕਮਿੰਗ, ਆਦਿ’ ਨਾਮਕ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

“‘ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਪੀੜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ।’ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ—ਲਗਾਤਾਰ ਲੁੱਟਮਾਰ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਨਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ‘ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ,’ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨ ਮੰਨ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ 1449 ਤਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਾਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਤੁਰਕ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਾਇਮ ਰਹੀ। ਪਰ 1449 ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਗਲੇ ਨਰਸਿੰਗੋ ਹੇਠ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505–507.

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਯੋਸਿਆਹ ਲਿਚ ਦੀ ਉਸ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਅਗਲੇ ਤੂਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:

“ਸਾਲ 1840 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਅਦਭੁੱਤ ਪੁਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੁਚੀ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ, ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9 ਦੀ ਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਓਟੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ... 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਘਟਨਾ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਮਿੱਤਰ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਾਈ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਭੀੜਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਿਆ।” The Great Controversy, 334, 335.

ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਤੁਰਹੇ ਦੇ ਵੱਜਣ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੀ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਛਾਪ ਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਅਵਧੀ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਲ ਪਹਿਲੇ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਹੰਮਦ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਾਲ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸੇਨੇ ਦੀ ਵੇਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼” ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ “ਆਵਾਜ਼” ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਹ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਰਹੇਗਾ।”

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੀਤ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।”

Manuscript Releases, volume 9, 134.